

[Landbrugsministeren.]

langvarige Afbrydelser i den normale Drift af Landbrugsejendomme.

Det er den ulovlige Samdrift af Landbrugsejendomme, der hidtil har ført til, at Landbrugsejendomme faktisk i stor Udstrækning er blevet nedlagt i de senere Aar, og den ulovlige Samdrift praktiseres i Regelen derved, at Ejeren lader sin Forkarler optræde som Bestyrer paa den Ejendom, han driver sammen med sin oprindelige Ejendom, uden at den saakaldte Bestyrer dog har nogen som helst selvstændig Stilling eller gennemfører en virkelig fra den anden Ejendom adskilt Drift. Ogsaa et Forpagtningsforhold kan være saa uklart og ubestemt, at det dækker over en ulovlig Samdrift af Landbrugsejendomme. Det er dette Forhold, som søges hindret gennem den foreslaaede Bestemmelse i § 11, der ligesom de øvrige Paragraffer i Kapitel II om Leje- og Forpagtningsforhold er ny. Efter denne Bestemmelse skal Bortforpagtning af en Landbrugsejendom ske ved skriftlig Kontrakt, som bl. a. skal indeholde Bestemmelser om Forpagtningens Varighed og Forpagtningsafgiften, og Forpagteren skal være myndig.

For saa vidt angaar Lovforslagets Bestemmelse om, at ingen for egen Regning maa drive mere end en Landbrugsejendom, har jeg sluttet mig til et Mindretal inden for Udvalget, som finder, at en Ejendom, som ikke bebos af Ejeren, i Tilfælde af at denne eller Ægtefællen er Ejer eller Forpagter af en anden Landbrugsejendom, uden Hensyn til dennes Beliggenhed skal bortforpagtes for en normal Periode af 8 Aar.

Ved den nye Bestemmelse i § 16, Stk. 2, som omhandler en Landbrugsejendoms Mindstestørrelse ved Udstykning, opnaar man, at der ikke fremkommer Misforhold mellem en udstykket Gaards Jord og Bygninger. Den her foreslaaede Graduering vil for større Ejendomme medføre, at den tilbageblivende Hovedparcel skal være større end efter de nugældende Regler. Imidlertid kan der dog altid være legitim Grund til at gaa ned under den i § 16, Stk. 2, fastsatte Minimumstørrelse i Tilfælde, hvor der udstykkes Jord til Oprettelse af selvstændige mindre Brug. Hertil haves Hjemmel i § 18, Stk. 1, Tilfælde e.

Af nye Bestemmelser i § 18, som omhandler Dispensation fra de almindelige Udstykningsregler, kan nævnes Tilfælde c, hvorefter Jord, udstykket til Byggegrunde eller Havelodder, som Regel ikke maa overstige 3 000 m². Hidtil har Grænsen ligget ved 6 000 m². Den foreslaaede Ændring er Ud-

tryk for, at der fra Landbrugsejendomme, som kun kan udstykkes med Dispensation, højst maa frastykkes Byggegrunde af en nogenlunde normal Størrelse.

Ved Udstykningen af en Landbrugsejendom opstaar der ofte fri Jorder, det vil sige Jorder, som ikke inddrages under Landbrugsforpligtelsen. Dette Forhold har undertiden været Genstand for Kritik, navnlig naar Jord udstykkes fra en Gaard til Forening med en større Gaard. I § 21 er der derfor i Overensstemmelse med et Mindretal inden for Udvalget indsat en Bestemmelse om, at Landbrugsejendomme med et Grundbeløb i Henhold til Lov om Grundstigningsskyld af 20. Maj 1933 af 40 000 Kr. eller derover ikke maa forøges med anden Jord, og at Landbrugsejendomme med Grundbeløb af under 40 000 Kr. kun maa forøges med anden Jord indtil denne Grænse.

Af andre Bestemmelser i Kapitel III om Udstykning og Sammenlægning m. m. skal jeg henlede det høje Tings Opmærksomhed paa § 22, som indeholder nye Regler om Sammenlægning af mindre Ejendomme, og § 24, Stk. 3, om Nedlæggelse af en Landbrugsejendom mod Vederlag i Jord af samme Værdi. Denne sidste Bestemmelse er i det væsentlige i Overensstemmelse med gældende Praksis.

Inden jeg forlader Kapitel III om Udstykning og Sammenlægning, maa jeg nævne, at Regler herom for Tiden findes i Udstykningslovene Nr. 107 og Nr. 108 af 3. April 1925, men at de nu foreslaas optaget i Loven om Landbrugsejendomme, som ogsaa i øvrigt omfatter Bestemmelser af mere jordpolitisk Beskaffenhed.

Nærværende Lovforslags Tilsyns- og Straffebestemmelser er blevet noget skærpede derved, at Minimumsbødesatserne i § 26 er blevet væsentlig forhøjet, ligesom det paatænkes gennem Justitsministeriet at faa gennemført en mere effektiv Inddrivelse af paaløbne Tvangsbøder. I øvrigt er det paalagt vedkommende Husmandsbrugskommission og Kommunalraad straks at give Indberetning til Landbrugsministeriet om stedfindende ulovlig Drift eller om Afklædning af en Landbrugsejendom, ligesom Amtmanden skal være Landbrugsministeriet behjælpelig med Gennemførelse af Tilsyn og Forfølgning af Overtrædelser.

Der er i Forslaget § 25, Stk. 7, aabnet Mulighed for at overdrage Amtmændene en Del af de Beføjelser, som hidtil er blevet varetaget af Ministeriet, og en saadan Decentralisation vil muligvis kunne vise sig